

FŐVÁROSI TÖRVÉNYSZÉK

31.B.1146/2015/31.

A Fővárosi Törvényszék a Budapesten 2016. január 13., január 15., március 23. és május 4. napjain megtartott nyilvános tárgyalás alapján meghozta a következő

í t é l e t e t :

A 2013. március 12. napjától 2013. július 10. napjáig előzetes fogvatartásban volt, azóta szabadlábon lévő

vádlott nevezédlott - aki magyar állampolgár

b ű n ö s : a Btk. 164. § (1) bekezdésébe ütköző és a (6) bekezdés a) pontjának II. fordulata és d)

pontja szerint minősülő **testi sértés büntettében** és

a Btk. 366. § (1) bekezdésének b) pontjába ütköző **kifosztás büntettében**

Ezért a bíróság a vádlottat halmazati büntetésül **4 /négy/ évi szabadságvesztésre és 6 (hat) év közügyektől eltiltásra**, valamint **5 (öt) évre az orvosi foglalkozástól eltiltásra í t é l i .**

A szabadságvesztést börtönfokozatban kell végrehajtani.

A vádlott a büntetés kétharmad részének letöltését követő napon bocsátható legkorábban feltételes szabadságra.

Az előzetes fogvatartásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe beszámítani rendeli.

A bíróság a BRFK-nál ... számú bűnjeljegyzéken 25. tétel alatt szereplő fecskendő tűt elkobozza, míg a többi bűnjel lefoglalását megszünteti és az 1-3. és 6. tétel alattiakat **személy1nek**, a 8-24., 26-43. és a 45-50. tétel alattiakat kiadni rendeli **vádlott neve** vádlottnak, a 4-5., 7., 51. és 52. tétel alattiak megsemmisítését rendeli el.

A vádlott köteles megfizetni az államnak az eddig felmerült 1.701.450 /egymillió-hétszázegyezer-négyszázötven/ Ft bűnügyi költséget.

I n d o k o l á s .

Vád

A vádlottal szemben a Fővárosi Főügyészség ... sz. vádiratában emelt vádat életveszélyt okozó testi sértés büntette és kifosztás büntette miatt.

A tárgyaláson jelenlévő ügyész a tényállást és a minősítést változatlanul fenntartotta.

Személyi rész

vádlott neve vádlott magyar állampolgár, nő, 3 kiskorú és 2 nagykorú tanuló gyermek eltartásáról köteles gondoskodni, egyetemi végzettségű, gyermekgyógyász, egészségügyi közgazdász és egészségügyi menedzser szakképzettségű, házi gyermekorvosként dolgozik, bemondása szerint havi 300.000 Ft nettó jövedelemmel, büntetve nem volt.

vádlott neve nem szenved, és a cselekmény idején sem szenvedett olyan kóros elmeállapotban, amely a beszámítási képességét kizárná, avagy korlátozná. A vádlott jó intellektusú, érzelmi labilitás, indulati robbanékonyság, agresszív ösztöntörekvések nem jellemzik. Szexuális aberráltságra utaló jelzés nála nem észlelhető.

Tényállás

vádlott neve 1994-ben kötött házasságot, mely házasságból öt gyermek származik, az utolsó gyermek 2012-ben született. A vádlott 2005-től a **kórház1ben** dolgozott, 2013-ban a kórház főigazgatói posztját töltötte be. A kórházzal létesített munkaviszonya jelen ügyben fogantatott előzetes letartóztatás megszüntetését követően 2013 őszén szűnt meg. A vádlott a főigazgatói tevékenysége mellett alkalmanként a **kórház2ben** ügyeleti teendőket látott el az intenzív osztályon, ahol az égési sérülések intenzív terápiájával foglalkozott.

vádlott neve és az ugyancsak ...-es születésű **személy1** általános iskolai társak voltak. **személy1** 1995-ben kötött házasságot, mely házasságból két gyermek származik. Mind a vádlottnak, mind **személy1nek** korábban volt már házasságon kívüli kapcsolata.

vádlott neve és **személy1** 2007-ben találkoztak egy általános iskolai évfolyam találkozáson, amely után érzelmi kapcsolat alakult ki közöttük, amely a házasságon kívüli

kapcsolatra tekintettel elsődlegesen szexuális kapcsolatot jelentett. Átlagosan heti két alkalommal, elsősorban **vádlott neve** munkahelyén bonyolították le a szexuális együttléteket. Házastársaik a kapcsolatról eleinte nem tudtak, **személy1** férje 2011-ben szerzett erről tudomást, amikor is elköltözött **személy1től** és a két gyermekétől, majd problémamentesen elváltak egymástól.

vádlott neve felesége 2012-ben szerzett tudomást a kapcsolatról, majd 2012 nyarán a vádlott elköltözött a közös, ... ingatlanukból, azonban a gyermekek nevelését továbbra is közösen látták el, rendszeresen a vádlott vitte a gyermekeket az iskolába. **vádlott neve személy1 cím1** sz. alatti lakásához közel, a **cím2** sz. alatt bérelt egy lakást.

személy1 szeretne volna, ha **vádlottal** a kapcsolatuk szorosabbra fordul, közös életet szeretett volna kezdeni, azonban a vádlott ettől azzal zárkózott el, hogy erre csak akkor kerülhet sor, ha a legkisebb gyermeke is nagykorú lesz. **személy1** ezt nem tudta elfogadni, így 2012 októberében szakított **vádlottal**. A vádlott, aki érzelmileg kötődött **személy1hez**, ezt nehezen tudta feldolgozni, a kapcsolat visszaállítása érdekében többször kereste **személy1et** telefonon, e-mailen, illetve kereste a személyes találkozás lehetőségeit is, akár úgy, hogy a ... utcában megjelent, tudva azt, hogy **személy1** kutyát sétáltat, vagy a reggeli órákban a **személy1** közlekedési útvonalán. **személy1** a kapcsolat újrafelvételétől elzárkózott, annál is inkább, mert 2012 novemberében egy társkereső oldalon keresztül új kapcsolatra tett szert.

vádlott neve 2013. január 25-én küldött egy utolsó e-mailt **személy1nek**, majd többet őt nem kereste.

2013. március 12-én 06 óra 29 perc előtti időpontban **vádlott neve** a használatában lévő gépkocsival munkahelyére, a **cím3** sz. alatti **kórház1be** ment, és a gépkocsit a számára kijelölt parkolóhelyen leállította. 07 óra 36 perc utáni időpontban kerékpáros bukósisakkal a fején, arcát maszkkal takarva, dzsekiben, hátán hátizsákkal, megjelent a **személy1** lakásánál, miután tudta, hogy a **személy1** két gyermeke fél 8 körül iskolába megy. **személy1** éppen a kutyáját készült sétálni vinni, és amikor az ajtót kinyitotta, szembetalálta magát a vádlottal. A vádlott megragadta a **személy1** nyakát, és rögtön magának háttal fordította, a lakáskulcsot pedig kivette a **személy1** kezéből, majd a biztonsági zárat bezárta. Hangját elváltoztatva közölte, hogy ha sikít, elvágja a torkát. A **személy1et** hassal a földre fektette, és a **személy1** kabátját a fejére hajtotta, miközben azt mondogatta, „nem nézni az arcomat”. **személy1** kérte, hogy a kabátot vegye le a fejéről, mert klausztrófóbiás, mire a **személy1** kérésének eleget tett. A **személy1** azon kérésére, hogy ne ölje őt meg, hiszen gyerekei vannak, közölte vele, hogy nem fogja bántani. A vádlott ezt követően bement a konyhába, majd miután onnan kijött, hátulról ráült a **személy1** combjára, és egy gyorskötözővel összekötötte hátul a kezeit. Ismét kiment a

konyhába, ahonnan egy ragasztószalaggal tért vissza, amivel összeragasztotta a **személy1** lábait, majd leragasztotta a száját is. Ezt megelőzően megkérdezte a **személy1**ől, hogy hol a táskája, majd annak tartalmát kiszórta a földre, mely táskában benne volt a saját albérletének a kulcsosomója is. Ezután a vádlott ismét kiment a konyhába, ahonnan visszatérve közölte a **személy1**el, hogy kap egy injekciót, amitől aludni fog. Ekkor a **személy1** jobb combjába először fájdalomcsillapításra, illetve altatásra szolgáló, kifejezetten műtétek során használt Ketamint, majd elsősorban a Ketamin hallucinogén hatását csökkentő, ugyancsak altató hatású Midazolamot fecskendezett. Mindezek hatására a **személy1** öntudatlan állapotba került.

Ezután a vádlott a **személy1** alsó testét lemeztelenítette, és a nemi szervére ismeretlen eredetű lúgot öntött. A lúg égető hatása nyomban jelentkezett, majd a vádlott a teljesen öntudatlan **személy1**et a fürdőszobába vitte, ott alsó testét vízzel lemosta, majd a fürdőszobából bevitte a szobába, kamillateával ugyancsak lemosta a **személy1** nemi szervét, majd őt egy pokrócba burkolva a díványra fektette.

A vádlott, hogy cselekményét rablásnak álcázza, magához vette a **személy1** fiának laptopját, a **személy1** két mobiltelefonját, melyek együttes értéke kb. 250 ezer Ft volt, továbbá a **személy1** táskájából kiborított valamennyi személyes iratát, valamint saját albérletének kulcsát, majd pontosan meg nem állapíthatóan, de 08 óra 30 perc körüli időpontban távozott a lakásból, és visszament munkahelyére, a **kórház1be**, melynek távolsága nem egészen 2 km. A vádlott 10 óra 30 perc körüli időpontban munkahelyén megtartotta a szokásos keddi napi értekezletet.

Miután **személy1** a munkahelyén nem jelent meg, munkatársai, illetve barátja keresni kezdték őt, majd 12 óra körüli időpontban barátja, barátnője, illetve volt férje és annak kollégája megjelentek a lakásánál, ahova volt férje kulcsával jutottak be. A **személy1**et a szobában egy kanapén ülve pokrócba burkolva találták, akinek a vele történekről homályos emlékképei voltak csak. Miután értesítették a mentőket, a **személy1**et a **kórház3ba** szállították, ahol sérüléseit ellátták.

személy1 a lúggal történt leöntés következtében az alhason, a szeméremtájékon, a gáttájékra is ráerjedően, mindkét comb mellső és belső felszínén, valamint a jobb lábháton II-III. fokú égési sérüléseket szenvedett el. Az égési sérülések következtében az alhas területéről kiinduló, a szeméremtájéokra is ráterjedő, a kisajkak, a nagyajkak és a klitorisz, valamint a hüvelybemenet területét is magába foglaló kiterjedt hegesedés, a bal comb belső felszínén, a jobb comb mellső felszínén és a jobb lábon is hegesedés jött létre, a lúg behatásának következményeként. A sérülések következtében a nemi szerv funkciója súlyos mértékben korlátozottá vált, a **személy1** szexuális élete életének további

időszakára kiterjedően véglegesen korlátozott. A **személy1**en ezidáig több korrekciós műtétet kellett végrehajtani. Az égési sérülések a **személy1**nél maradandó fogyatékoságot és súlyos egészségromlást okoztak, azonban életveszélyes sérülés az égési sokk hiányában nem alakult ki, és annak csupán a veszélye állt fenn, hogy a seb elfertőződése következtében alakuljon ki életveszélyes sérülés.

Bizonyítékok értékelése

vádlott neve vádlott a terhére rótt bűncselekmény elkövetését következetesen tagadta, bűnösségét nem ismerte el. **személy1**el való érzelmi kapcsolatáról a tényállásban írtak szerint nyilatkozott, nem vitatva azt, hogy érzelmileg megviselte a szakítás. Próbálta a kapcsolatot helyreállítani, de mikor látta, hogy az reménytelen, újabb kapcsolatai alakultak ki, és a 2013. január közepén megismert **személy2**vel a mai napig is tart a kapcsolata. 2013. január végén küldött egy utolsó e-mailt **személy1**nek, majd a továbbiakban már nem álltak kapcsolatban.

A 2013. március 12-i nappal kapcsolatban előadta, hogy előző nap közölte a feleségével, hogy aznap nem viszi a gyerekeket iskolába, amit egyébként heti 3-4 alkalommal megtett úgy, hogy a Budapest, ... kerületi albérletéből elment a gyerekekért **település1**re, ugyanis korán be akart menni a munkahelyére, hogy olyan munkákat is el tudjon végezni, amire a napi rutin miatt nincs ideje. Vallomása szerint aznap fél 6 körül kelt, kocsival ment a munkahelyére, ahova 6 óra körül ért be. Bekapcsolta a számítógépét, e-maileket töltött le, internetes oldalakat nyitott meg, talán egy közösségi portálra is írt, majd 7 óra után elindult, hogy a kórház átfogó komplex stratégiai tervéhez műszaki bejárást tartson. Ennek megfelelően körbejárta a kórházat, majd 9 óra 30 perc körüli időpontban ért vissza az irodájába. Vallomása szerint a bejárást során 8 óra után találkozott takarítókkal, a liftes fiúval, akiknek köszönt, de akiket megnevezni nem tudott.

A 2013. március 12-én a 19 óra 30 perc körüli elfogásakor az általa használt gépkocsiban megtalált (nyom. ir. 1387. old.) fecskendővel kapcsolatban konkrétan nem nyilatkozott, a vallomástételt megtagadta, általánosságban azonban elmondta, hogy nála mindig volt fecskendő, ugyanis a gyerekek pattanásának kinyomásához használta azt, és ebből **személy1**nek is adott. Másik lehetséges okként elmondta, hogy előfordult, amikor ügyeletes volt, a beteg beinjekciózását követően az injekciós tűt berakta a köpenye zsebébe, és amikor ment haza, azt magával vitte. Vallomása szerint többször előfordult, hogy pl. bicikliolaj felszívására vitt magával haza bontott fecskendőt.

személy1 sértett vallomását a tényállásban írtak szerint adta elő addig, amíg az elkövető az injekciót be nem adta neki. Onnantól kezdve semmilyen emlékképe nem volt, igazán arra emlékezett tisztán, hogy kórházban van. **személy1** az eljárás során egyetlen

alkalommal sem tett olyan nyilatkozatot, hogy a támadójában **vádlott nevet** egyértelműen felismerte volna.

A 2013. március 12-én készült rendőri jelentés (nyom. ir. 125. old.) szerint 17 óra körüli időpontban az eljáró rendőrnek elmondta, hogy 2012 októberében szakított **vádlottal**, aki egy ideig követte őt, szinte zaklatta, de az elmúlt 4 hónapban nem találkozott vele. A rendőr azon kérdésére, hogy a maszkos elkövető a volt barátja volt-e, elmondta, hogy az elkövetőnek a szeme színe kék volt, ami nagyon hasonlított **vádlott neve** szeme színére, de a hangját már nem ismerte fel, lehetségesnek tartotta, hogy a maszk is torzította a hangját, az elkövetőn lévő kabát pedig egy pufi kabát volt. Az elkövető mozgását, járását nem tudta megfigyelni, mert az nyomban a fejére tette a rajta lévő kabátot. Elmondta még a rendőrnek, hogy furcsa volt számára, hogy a kutya nem ugatott, és volt barátját a kutya ismerte.

személy1 a későbbiek során is hasonlóan nyilatkozott azzal, hogy szerinte az elkövető eltorzította a hangját, úgy beszélt, mintha robot lenne. Az elkövető ruházatáról elmondta, hogy barnás színű volt, farmerféle, barna sportcipő volt rajta, egy világosabb bézs színű kabát, de úgy tűnt neki, hogy több ruha volt a kabát alatt, illetve volt rajta egy láthatóan új fekete színű kesztyű, valamint egy középbarna színű hátizsák, szegélyén egy fekete csíkkal.

Tekintettel arra, hogy a tanú elmondása szerint, miután az elkövető hasra fektette őt, a fejét oldalra hajlította, így a ruházatot, hátizsákot volt módja és lehetősége ily módon megfigyelni.

Azt, hogy **személy1** lehetséges elkövetőként magához térését követően **vádlott nevet** jelölte meg, bizonyítják azon tanúvallomások, akikkel **személy1** az események után elsősorban a kórházban beszélt.

Barátnői, **személy3** és **személy4** a rendőrségen aznap 14 óra 07 perckor, illetve 15 óra 40 perckor történt kihallgatásukat követően a **személy1**et meglátogatták a kórházban, ahol a **személy1** lehetséges elkövetőként **vádlott nevet** jelölte meg nekik, és ugyanúgy akkori barátjának, **személy5nek** is azt mondta, hogy szerinte az elkövető **vádlott neve** volt. A **személy1**et ellátó **személy6nak** azt említette meg, hogy lehetséges, hogy régi barátja volt az elkövető, míg a másik kezelőorvosnak **személy7nek** azt mondta, hogy nem tudta megfigyelni az illetőt, mert ahogy kinyitotta az ajtót, az rárontott.

Tanúként hallgatta meg a bíróság **személy8at**, aki a rendőri jelentés szerint (nyom. ir. 123. old.) 12 óra 30-kor elmondta a rendőröknek, hogy aznap 7 óra 45 és 8 óra között érkezett a lépcsőházba, amikor találkozott egy 170-175 cm magas, erős, izmos testalkatú férfival,

akinek a fején fehér színű kerékpárossidak volt, amiben fekete csíkok voltak. Az arca előtt egy fekete kendő volt, ami a szeme alatti arcrészét takarta, és egy tojáshej színű dzsekire emlékezett. A köszönés során a férfi jó estét köszönt neki. A tanú kihallgatására ezt követően 2013. december 3-án került sor (nyom. ir. 893. old.) amikor is elmondta, hogy a rendőrök az iránt érdeklődtek a kérdéses napon, hogy láttak-e valakit a lépcsőházban biciklis ruhában. Elmondta, hogy ugrálva jött le a lépcsőn egy férfi, aki jó estét köszönt neki, akinek az arcát nem látta, mert fényes latex anyagú sapkaszerű volt a fején és az arcán, olyan, mint amit a biciklisek hordanak. Elmondta, hogy a szeme, a szája és az orra szabadon volt, ennyit látott belőle, „de az igazság szerint ez nulla”. A tanú elmondta, hogy volt rajta egy barna színű közepes méretű hátizsák, amit akkor húzott fel a hátára, amikor elment mellette. Alul egy fényes tapadós biciklis nadrág volt rajta, a felső ruhája pedig egy sötét színű vastagabb dzseki szerű biciklis kabát volt. Elmondása szerint az illető fején egy piros alapon fehér résszel ellátott biciklis bukósisak is volt. Az illető magasságát 168-170 cm-ben jelölte meg, és elmondta, hogy ő a férfinek a válláig ért, jó egy nyak-fej mérettel magasabb lehetett nála.

A tanúval ezt követően 2013. december 12-én 9 óra 25 perckor személykiválasztást végeztek (nyom. ir. 907. old.). A személykiválasztás során a 3 azonos maszkkal ellátott személy közül a tanú **vádlott nevet** választotta ki az arca, a szemei és a szája alapján. 9 óra 35 perckor a tanúval hangkiválasztást is végeztek. Az első alkalommal **vádlott neve** hangjára nyilatkozott úgy a tanú, hogy az azonos lehet az általa elmondott személy hangjával, míg a második alkalommal a tanú egy indifferens személy hangjára nyilatkozott ugyanígy. A személykiválasztást követően 10 óra 28 perckor a tanút folytatólagosan meghallgatták, amikor előadta, hogy amikor beérkezett aznap a hatóság épületébe, az aulában legalább 8 ember várakozott.

Két férfi egymással beszélgetett, akik közül az egyik végigmérte őt, a tanú szerint látszott rajta, hogy megismerte őt, találkoztak már. A tanú szerint ő volt az a férfi, akivel a lépcsőházban a vádbeli napon találkozott. A tanú szerint a testalkata és a szeme alapján ismerte fel a férfit, akinek „nagy és érdekes, szép szeme van, aki látta, az nem felejt el, a szája is nagyon jellegzetes”. A tanú elmondta, hogy a vádbeli napon a találkozás 7 óra 30 után lehetett, de az időpontot pontosan nem tudta meghatározni.

A tanú a tárgyaláson a nyomozati vallomásával egyezően nyilatkozott. Elmondta, hogy a szomszédos házban lakó unokáit aznap ő vitte iskolába, de mivel aznap fél 9-től osztálykirándulásra indultak a gyerekek, nem a szokásos időben vitte a gyerekeket az iskolába. Normális esetben a gyerekeknek 7 óra 45-ig kell az iskolába beérjenek, de aznap később mentek a kirándulásra tekintettel, de ennek pontos idejét megmondani nem tudta. Elmondta, hogy az iskolából kb. 10-15 perc alatt ért vissza, először felment a lányához, megbeszéltek a napi teendőket, majd átment a szomszédos házban lakó fiához és akkor találkozott a lépcsőházban az általa a tárgyaláson is felismert **vádlottal**. A tanú a

tárgyaláson sem tudta pontosan meghatározni a találkozás időpontját, de azt 8 óra utáni időpontra tette, illetve azt is lehetségesnek tartotta, hogy 8 óra 15 perc után ment át a fiáékhoz. A tanú a nyomozás során végzett hangfelismeréssel kapcsolatban elmondta, hogy abban nem volt biztos, de amikor a hangfelismerést követően átmentek egy másik irodába és elhaladtak egy nyitott ajtajú iroda előtt, meghallotta azt a hangot, aki neki a lépcsőházban a reggel órákban jó estét köszönt, és azt nyomban mondta is az előadónak, hogy akkor ezt a hangot hallotta. A tanú a tárgyaláson egyébként elmondta, hogy a vádlott gyönyörű szép kék szemére emlékszik, mert az világított. A tanú a tárgyaláson úgy nyilatkozott, hogy az illetőn felül egy dzseki volt, alul pedig farmernadrág, illetve a hátán egy hátizsák volt.

A nyomozás során a vádlott bankszámla kivonata alapján megállapították, hogy 2013. január 28-án a vádlott a ... Áruházban egy kerékpáros kesztyűt és egy hátizsákot vásárolt (nyom. ir. 1619. old.). A bíróság e két terméknek beszerezte a színes fényképét (8. alszám), és azt bemutatta mind **személy8nak**, mind **személy1nek**. Mindketten úgy nyilatkoztak, hogy a hátizsákon feliratra nem emlékeztek, tehát a hátizsákot a vádlott által 2013 januárjában vásárolt hátizsákkal nem tudták beazonosítani, ahogy **személy1** a kesztyűről is úgy nyilatkozott, hogy az egészen máshogy nézett ki.

A tárgyaláson a tanú még elmondta, hogy amikor szembetalálkozott a vádlottal, akkor az fentről jött lefelé, és az arcán lévő maszk le volt húzva az álla alá. Amikor meglátta őt, látszott rajta, hogy a találkozáson meglepődik, és nyomban felhúzta a maszkot az arcára.

Az egész eljárás során a **személy1**en és **személy8on** kívül olyan tanút nem sikerült felkutatni, aki az elkövetővel találkozott volna. **személy1nek** csak megérzése volt és van, mely megérzés azonban első perctől kezdve benne volt, és ezt közvetlen ismerőseinek, az őt meghallgató rendőrnek és az egyik kezelőorvosnak meg is említette. **személy8** vallomása megerősíti a **személy1** érzéseit. E tanú a vádlott felismerését elsősorban a szeme színéhez kötötte.

Bár első kihallgatása során ezt a szemszint nem jelölte meg, az ügyvéd jelenlétében végzett felismerés alkalmával egyértelműen és határozottan kiválasztotta a vádlottat, majd említést tett arról, hogy az általa a lépcsőházban látott személyből a szemszíne maradt meg benne, mert az gyönyörű kék színű volt. **személy1** már első perctől fogva arról nyilatkozott, hogy az elkövetőnek kék szeme volt. A tárgyalás közvetlensége alapján a bíróság maga is meggyőződhetett arról, hogy a vádlottnak különleges, zafírszerű kék szeme van, amely eltér az átlagostól, és ez a szemszín valóban alkalmas arra, hogy valakinek a tudatába beleégjen.

A tanú az általa látott férfi magasságát 170-175 cm-re, illetve 168-170 cm-re tette, de

kijelentette, hogy az ő 148 centijénél egy nyak-fej mérettel magasabb volt. Nyilván a nyak és fej mérete nem minden embernél azonos, centire pontosan nem határozható meg, és nem is várható el egy tanútól, hogy arról pontosan tudjon nyilatkozni, így önmagában a tanúnak ez a nyilatkozata nem zárja ki azt, hogy az egyébként 182 cm magas vádlottal találkozott a lépcsőházban. A tárgyaláson egyébként a bíróság a vádlottat és a tanút egymás mellé állítva megállapította, hogy a tanú szemmel láthatóan a vádlott vállmagasságát nem érte el.

Mind **személy1**, mind a tanú hátizsákos elkövetőről tettek említést, és egyezően nyilatkoztak arról, hogy nem a nekik fényképen bemutatott hátizsák volt az elkövetőn, mert egymástól függetlenül is úgy nyilatkoztak, hogy azon nem volt felirat. Mindketten azonos maszkról tettek említést, és kerékpáros bukósisakról. A tanú valóban eltérő színű kerékpáros bukósisakról tett említést a rendőri jelentésben, de a jelentés csupán a tanú elmondását tartalmazza, nem magának a tanúnak a vallomását. A tanú vallomásában azonban már piros színű bukósisakról beszélt, amilyen színű bukósisakról **személy1** is említést tett. A tanú a ruházatban is ellentmondásban volt, bár ennek a bíróság nem tulajdonított nagy jelentőséget, mert megítélése szerint jelen esetben nem a ruházatnak van elsődlegesen jelentősége. Nehezen képzelhető el, hogy **személy1et** lakásában egy hátizsákos, maszkos kerékpár-bukósisakos személy támadja meg, majd e személytől különböző, hátizsákos, maszkos és bukósisakos személy távozik az eseményekhez beazonosítható időpontban ugyanabból a házból.

A lépcsőházból való távozás időpontját teljes határozottsággal nem lehetett megállapítani, azonban az egyértelműen bizonyos, hogy 07 óra 36 percet követően támadt rá a vádlott a **személy1re**. A **személy1** fiának, **személy9** tanúvallomása szerint ő 07 óra 35-kor indult el az iskolába, és 07 óra 36 perckor felhívta az édesanyját a testnevelési holmija miatt. Tehát **személy1** ekkor még a lakásában tartózkodott, és ezt követően indult kutyát sétáltatni, amikor is ajtót nyitva a vádlott rátámadt. A **személy1** elmondta, hogy a támadástól kezdve a tudatvesztéséig kb. 8-10 perc telhetett el, mely idő alatt a vádlott kezeit hátrakötötte, lábait összeragasztotta, száját leragasztotta, és közölte vele, hogy egy injekciót kap, amittől el fog aludni. Miután a vádlott a **személy1et** lúggal leöntötte **személy9** tanúvallomására figyelemmel, a vádlott a toxikus szakértői szóhasználat szerint „rongybaba állapotba” került **személy1et** a fürdőszobába vitte, ott alsótestét lefürdette, majd a szobában feltételezhetően kamillateával lemosta, és egy pokrócba burkolva magára hagyta. Nyilvánvaló, hogy ez a tevékenység nem egy-két perc alatt zajlott le, hanem meghatározott időt igényelt.

A fürdetésről, illetve lemosásról a **személy1** természetesen nem tudott nyilatkozni, azonban a **személy1et** megtaláló **személy9** elmondta, hogy a fürdőszobában minden csupa víz volt, vizes törülközők voltak a földön, a padló is vizes volt, mely körülmények

nem arra utaltak, mintha valaki fürdés után letörülközött volna. A szemle alkalmával a **személy1** fekete színű nadrágját egyébként a fürdőszobában találták meg, mely körülmények arra utalnak, hogy a vádlott az egyébként alulról lemeztelenített **személy1**et lefürdethette, lemosdathatta.

A szemlééről készült jegyzőkönyv (nyom. ir. 127. old.) szerint a szobában az asztal alatt egy fém tejforraló nyeles lábas volt, ami reggel még a konyhában volt. **személy9** tett említést arról, hogy ami számára szokatlan volt, hogy a szobában egy teáskanna kamillavirág volt kiborulva. Ez utóbbiakra tekintettel a bíróság megállapíthatónak látta, hogy a vádlott kamillateát főzött, és azzal lemoshatta a **személy1**et.

Ha ezen tevékenységet figyelembe vesszük, akkor ez 20-30 perces időt igénybe kellett vegyen. Az pedig időben összeegyeztethető **személy8** találkozásával a hátiszakos, bukósisakos, maszkos, éppen távozó férfivel.

személy8 arról is említést tett, hogy amikor a kék szemű férfi őt meglátta, az arca alá tolt maszkot nyomban felhúzta az orrára. Az, hogy a férfi jó estét köszönt neki, nem lehet kétséges, mert a tanúnak ez oly mértékben tűnt fel, hogy 12.30 óra körül az őt meghallgató rendőrnek is ezt nyomban elmondta, és ezt a későbbiekben is furcsának találta. Az, hogy valaki a reggeli órákban jó estét köszön, a bíróság egy zavart lelkiállapotnak tulajdonítja, és nem egyszerű szótévesztésnek. A bíróság azt is beszédesnek tartja, hogy az illető a letolt maszkot, amikor szembetalálkozik egy szemtanúval, nyomban az arcára húzza, ahogy egyébként az arcra húzott és csak a szemét szabadon hagyó maszkkal támadt a **személy1**re.

A **személy1** vallomáshoz kapcsolódóan közvetett bizonyítékként értékelte a bíróság azt, hogy a **személy1** táskájában benne volt **vádlott neve** albérletének a kulcsa, amely azonban a **személy1** okmányaival együtt a táskából eltűnt. Kinek és milyen érdeke fűződik ahhoz, hogy nem a **személy1** lakásajtájának kulcsait, hanem attól különböző kulcsosomót vigyen el. A különbözőség adódik abból, hogy **személy9** vallomása szerint egy olyan biztonsági zár volt a lakásajtón, amelyhez egyedi, speciális kulcs tartozott.

személy1 vallomásával kapcsolatban megjegyzi a bíróság, hogy nem észlelt olyan momentumot, amely a szavahihetőségét megkérdőjelezhetné, illetve arra lehetne következtetni, hogy ő bosszúból kívánná a gyanút a vádlottra terelni. Ez utóbbi kérdés akkor merülhetne fel, ha következetesen arról nyilatkozott volna, hogy egyértelműen és határozottan felismerte a vádlottat, szeméről, szájáról, hangjáról, alkatáról, mozgásáról. A **személy1** nem ezt tette, hanem bár sejtéseit első perctől kezdve megfogalmazta, határozott nyilatkozatot soha nem tett a vádlottra. Ezen sejtését megalapozhatta az a vádlott által sem vitatott körülmény, hogy a vádlott szerette volna visszaállítani vele a kapcsolatot, amitől ő 2012 októberétől határozottan elzárkózott, majd új kapcsolatba is

lépett, melynek érdekében 2013. január 25-ig több esetben kereste telefonon, sms-ben, e-mailen és személyesen is.

személy1 erről a barátnőjének is beszámolt, és bár **személy3** vallomása szerint zaklató e-mailt még márciusban is kapott **személy1**, ezt pont a **személy1** cáfolta meg azzal, hogy azt elképzelhetőnek tartotta, hogy az utolsó e-mailt márciusban mutatta meg a barátnőjének, de a **személy1** egybehangzó volt a vádlottal a tekintetben, hogy január végétől már nem kereste vele a vádlott a kapcsolatot.

A bíróság a mérlegelő tevékenysége során értékelte a vádlott terhére és értékelte a vádlott javára szóló bizonyítékokat. Tekintettel arra, hogy elsősorban közvetett bizonyítékok állnak rendelkezésre, a bíróság a logika szabályai szerint a bizonyítás során tényről tényre következtetett, mely következtetések, határozott meggyőződése szerint, olyan zárt láncot alkottak, amely a vádlott büntetőjogi felelősségét kétséget kizáróan bizonyítottá tették, és nem merült fel semmilyen olyan bizonyíték, amely ezt a zárt logikai láncot megszakította volna, és kétségeket támasztott volna a bíróságban a bűnösség tekintetében.

A bíróság a vádlott terhére értékelte magát az elkövetési módot, amely az erőszakos cselekmények gyakorlatának ismeretében egyértelműen speciális és a mindennapi gyakorlatban nem előforduló. Az elkövetés körülményeiből egyértelműen megállapítható, hogy az elkövető érzelmileg igen erősen kötődött a **személy1**hez, amit bizonyít az, hogy brutálisan tekinthető cselekményét oly módon követte el, hogy ne okozzon fájdalmat, hiszen a fájdalomcsillapító-altató injekció terápiás mértékű alkalmazása egyértelműen ezt a célt szolgálta. **szakértő1** szakértő a tárgyaláson előadta, hogy a lúggal történő leöntés nagyon intenzív fájdalommal jár a leöntés pillanatában. A **személy1** semmilyen fájdalmat nem érzett, és amikor 12 óra után megtalálták őt, a kábaságon kívül semmilyen fájdalomra nem panaszkodott. Ha egy ismeretlen elkövető szexuális célzatú cselekményt követett volna el, ahhoz nem volt szükség a **személy1** elaltatására, és nem volt szükség fájdalomcsillapításra. A szexuális cselekmény elkövetéséhez nem szoktak terápiás hatású szert alkalmazni, mert egy szexuális indíttatású cselekmény erőszakos módon vagy egyéb védekezésre képtelen állapotba helyezéssel is megvalósítható. Ha az elkövető pusztán szándéka vagyon elleni bűncselekmény lett volna, ehhez úgyszintén nem indokolt fájdalomcsillapító-altató együttes használata, ugyanis egy vagyon elleni bűncselekmény erőszakos vagy egyéb módon védekezésre képtelen állapotba helyezéssel megvalósítható. Ha valaki egyszerű vagyon elleni bűncselekményt kíván elkövetni, akkor ahhoz nem visz magával kórházi gyógyászatban alkalmazott erős hatású fájdalomcsillapítót, altatót, és egyébként sem használja azt követően, hogy az áldozatát védekezésre képtelen állapotba helyezi olyan módon, hogy kezeit, lábait összekötözi, száját leragasztja.

Mindezek alapján csak az az egy következtetés vonható le, hogy az égési sérülés okozása

előtt az elkövető az égéssel járó fájdalom elkerülése végett injekciózta be a **személy1**et. Ez pedig egyértelműen egy olyan érzelmi kötődést feltételez, amely az elkövető és az áldozat között meg kell legyen.

Ugyanez az érzelmi kötődés érhető tetten a lúggal való leöntést követő magatartásban is, nevezetesen a **személy1** lemosdatásában, kamillával történő lemosásában, és abban, hogy kezeit-lábait kioldotta, szájáról a ragasztószalagot levette és pokrócba burkolva magára

hagyta. A lemosás, bár a lúg maró hatását nem közömbösítette, azonban az orvosszakértői vélemény alapján némiképp csökkenthette (nyom. ir. 425. old.).

A vádlott terhére szóló bizonyíték az a szaktudás, ahogy a Ketamin és Midazolam hatóanyagú fájdalomcsillapító-altató szereket a **személy1** szervezetébe juttatta. Mindkét szerhez az orvosszakértői vélemények szerint csak speciális rendelvénnyre lehet hozzájutni. **szakértő1** írásban (nyom. ir. 1221., 1235 és 3/273. old.) és szóban előterjesztett szakvéleményében elmondta, hogy a Ketamin kábítószernek számít, nyilvántartott szer, de kábítószer hatása miatt a fekete piacon is hozzá lehet jutni. Kábítószerként való használata esetén hallucinációt okoz, ezért is alkalmazzák kábítószerként. Elsősorban mentőautóban, sürgősségi osztályon, illetve égési osztályokon van jelen, de a háziorvosi táskának nem tartalma, illetve szakrendelőben sem lehet minden esetben hozzájutni. A midazolam tartalmú tableta Dormicum néven kapható széles körben, injekció formában azonban ugyancsak nem az alapellátás vagy szakellátás része, sürgősségi ellátásra, műtétre, aneszteziológiára és intenzív terápiára koncentrálnak. A szakértő szerint szakmai ismeretet igényel a Ketamin kis dózisú Midazolammal való szervezetbe való juttatása, ami a kellemetlen mellékhatások elkerülését szolgálja. A szakértő szerint ilyen fajta gyógyszerek együttes használata arra utal, hogy a használó rendelkezik farmakológiai ismeretekkel, az együttes hatás következményeivel, és a szükséges mértékű dózissal. A szakértő elmondta azt is, hogy a fájdalomcsillapításhoz elegendő lett volna a Ketamin használata, de orvosként ő indokoltnak tartaná kis mennyiségű Midazolam beadását is a Ketamin különböző mellékhatásainak elkerülése érdekében.

Ezen szakértői megállapítás a bíróság számára egyértelművé tette, hogy a két szernek a szervezetbe juttatása speciális ismereteket igényel, és ezt csak olyan adhatta be, aki ezzel rendelkezett. A toxikológus szakértői vizsgálat (nyom. ir. 1209. old.) ugyanis a **személy1** vizeletéből és véréből Ketamint és Midazolamot mutatott ki. **szakértő2** szakértő a tárgyaláson elmondta, hogy a **személy1** vérében mért Midazolam koncentrációt ő a terápiás szint fölöttinek érezte, azonban a toxikus koncentrációs szintet messze nem érte el. Ez megerősíti **szakértő1** nyilatkozatát a tekintetben, hogy aki a szert a **személy1** szervezetébe juttatta, tisztában volt a szükséges dózissal.

A vádlott két egészségügyi intézményben működött, egyrészt az **kórház1ben**, másrészt a **kórház2ben**. A **kórház2** 2014. szeptember 23-án nyilatkozott megkeresésre (nyom. ir. 3/259. old.) úgy, hogy a Ketamin tartalmú készítmények tekintetében, amelyek fokozottan ellenőrzött szernek minősülnek, hiányt soha nem észleltek, és a Midazolamról is azt állapították meg, hogy az, bár nem minősül fokozottan ellenőrzött szernek, a gyógyszerterában hiányt ezen készítményekből nem észleltek. Ilyen megkeresés a **kórház1hez** azonban nem érkezett. Az OEP nyilvántartásából (nyom. ir. 1319. old.) megállapítható volt, hogy a vádlott, mint orvos, ilyen tartalmú készítményeket nem váltott ki, illetve a bíróság megkeresésére az OEP közölte (7. alszám), hogy **vádlott neve** orvosi bélyegzőjével felírt Ketamin hatóanyag tartalmú Calypsol injekció, illetve Midazolam hatóanyag tartalmú Dormicum készítmények elszámolásáról adatokkal nem rendelkeznek.

Önmagában azonban mindezek nem zárják ki, hogy a vádlott, mint kórházi főigazgató, illetve gyakorló orvos, ezekhez a szerhez ne tudott volna hozzájutni, illetve ellenkezőleg, a hozzájutás lehetősége a számára adott volt, szemben olyan személlyel, akinek nincs kórházi kötődése.

A vádlott terhére szóló bizonyíték a bűncselekmény elkövetésének napján történő elfogásakor az általa használt gépkocsi kesztyűtartójában talált bontott injekciós tű, amelyből a vegyész szakértői vélemény (nyom. ir. 1189. old.) Midazolamot mutatott ki.

A védő a bizonyítékok köréből a fecskendő és az ezzel összefüggésben keletkező szakértői vélemény kizárását kérte a bűnjel nem megfelelő tárolása, és az egymásnak ellentmondó szakvélemények alapján. Ez utóbbi hivatkozás arra vonatkozott, hogy a nyomozati iratok 1179. oldalán lévő szakvélemény 1 db 2 milliliteres „... Injekt” zöld színű dugattyúval ellátott fecskendőt jelölt meg, míg a nyomozati iratok 1189. oldalán lévő vegyész szakértői vélemény „... Injekt” feliratú 3 milliliteres zöld színű dugattyúval ellátott fecskendőről tesz említést. A védelem szerint ez kétséges teszi, hogy ugyanarról a fecskendőről van-e szó. A bíróság a különbséget egyszerű elírásnak tudta be, tekintettel a **kórház2** átiratára (nyom. ir. 1329. old.), mely szerint a náluk rendszeresített ... Injekt fecskendő 2 milliliteres, 5 milliliteres, 10 és 20 milliliteres kiserelésben fordulnak elő, vagyis 3 milliliteres fecskendő nem létezik.

A bűnjel kezelését valóban nem végezték szakszerűen, ahogy arra a védelem hivatkozott, ugyanis a 2013. június 26-i jelentés szerint (nyom. ir. 1171. old.) a vádlottól lefoglalt fecskendőt a ... Toxikológiai Laboratóriumában nem találták, annak ellenére, hogy 2013. március 13. napján kirendelték a szakértőt és megküldték részükre a fecskendőt. A fecskendő nem érkezett meg a laboratóriumba, így azt keresni kezdték, melyet megtaláltak a ... Kerületi. Rendőrkapitányság ügyeletének a hűtőszekrényében. A tárgyaláson **szakértő3** szakértő elmondta, hogy ők a szakértői vizsgálatra szabályszerűen

felcímkézve 2013. július 10-én kapták meg a fecskendőt, így önmagában az a körülmény, hogy a kirendelő határozattal együtt az márciusban nem érkezett meg a laborba, nem teszi kétségesé azt, hogy a vádlott gépkocsijából lefoglalt fecskendő vizsgálatára került sor.

A bíróság egyébként kizárja azt, hogy a nyomozó hatóság a bűnjelen manipulált volna, ugyanis a **személy1** vizeletével kapcsolatos szakértői kirendelésre 2013. március 12-én került sor (nyom. ir. 1203. old.), a szakvélemény pedig 2013. július 18-án készült el (nyom. ir. 1209. old.). A fecskendő vizsgálatának elrendelésére végül is 2013. július 9-én került sor (nyom. ir. 1185. old.), a szakvélemény pedig 2013. július 15. napján készült el (nyom. ir. 1189. old.). Így a fecskendőben előbb mutatták ki a szakértők a midazolamot, mint a **személy1** vizeletében, amiből az következik, hogy senki nem próbálta a **személy1** vizeletéhez igazítani a bizonyítékot.

Mindezek alapján a bíróság a fecskendőt, mint tárgyi bizonyítási eszközt és az azzal kapcsolatos szakértői véleményt a bizonyítékok köréből nem rekesztette ki.

A vádlott fecskendővel kapcsolatos az irányú védekezését, hogy az úgy kerülhetett az autójába, hogy egy betegen történt használat után a köpenyébe szokta rakni, a bíróság nem fogadta el. **személy1** vallomása szerint a vádlott kifejezetten rendszerető, pedáns ember. Önmagában ezen megállapítás alapján sem fogadható el, hogy gyakorló orvos egy használt fecskendőt zsebre tesz, majd pedig azt később a kocsijának kesztyűtartójába teszi át. A vádlott elmondása szerint vezetői tevékenysége mellett tényleges orvosi tevékenységet is végzett, amelyhez nyilvánvalóan szükséges a fehér köpeny. Ugyanakkor az kevésbé képzelhető el, hogy munkaidő végeztével fehér köpenyben indulna haza, majd a fehér köpenyből a használt fecskendőt a kesztyűtartóba helyezi be. Ez egyébként ellentétes az egészségügyi intézményekben keletkező hulladékokról szóló 1/2002. (I. 11.) EüM. rendeletben foglaltakkal is. A rendelet 2. § c) pontja szerint az injekciós tűk, injekciós fecskendők tűvel, különleges kezelést igénylő hulladéknak minősülnek, amelyet a 4. § (3) bekezdés a) pontja szerint szilárd falú, szűrásálló edényzetben kell elhelyezni. Így a jogszabály rendelkezése alapján sem fogadható el a vádlott védekezése.

A vádlottól lefoglalt fecskendőben csak midazolamot mutattak ki. **szakértő1** elmondta, hogy a két szer összekeverése kicsapódást okozhat, így nem orvosként nem tartaná szerencsésnek és indokoltnak a vegyítést. A két szer két módon juttatható a szervezetbe: vagy ugyanarra a helyre szúrják be, amit kevésbé tart sikeresnek, vagy, hogy a fecskendőút a testben hagyva, a szert tartalmazó fecskendőt cserélik ki. Ez viszont magyarázatul szolgál arra, hogy csak a kevesebb dózisos midazolam volt kimutatható a fecskendőből, illetve ez megint csak az orvosi elővigyázatosságra és gyakorlatra utal.

A bíróság értékelte a vádlott javára szóló bizonyítékokat is.

Ebben a körben az elsődleges bizonyíték a vádlott védekezése, mely szerint azért nem követhette ő el a bűncselekményt, mert a kérdéses időpontban a munkahelyén tartózkodott, és a várható rekonstrukcióhoz szükségesnek ítélt épületbejárásról volt. A vádlott ezt az állítását semmilyen bizonyítékkal nem tudta alátámasztani, mivel 9 óra előtti időpontban a vádlottat a kórház egyetlen egy dolgozója sem látta, illetve a vádlott nemcsak közvetlen munkatársaival keveredett ellentmondásba, hanem saját vallomásával is.

A vádlott a nyomozás során elmondta, hogy bár heti 3-4 alkalommal gyermekeit ő vitte iskolába, és ezért a ... kerületből elment **településre**, március 11-én közölte a feleségével, hogy március 12-én nem viszi a gyerekeket iskolába, mert aznap korábban akar bemenni, hogy olyan munkát elvégezzen, amihez a napi rutinja miatt nem fér hozzá. Ezzel szemben **személy10**, aki a főigazgatói titkárságvezető, tehát a vádlott közvetlen munkatársa volt, a 2013. március 13-án 16 óra 31 perckor megtett tanúvallomásában (nyom. ir. 533. old.) elmondta, hogy ő 8.30 óra körül érkezett a munkahelyére, amikor még a vádlott nem tartózkodott bent, ugyanis 2013. február 19-ét követően kedd reggelente később kezdett, mivel kódbizottsági gyűlésre kellett mennie az ... utcába. A tanú emlékezte szerint főnöke előző nap említette, hogy kódbizottsági gyűlésre megy, de abban határozott volt, hogy főnöke közölte, hogy az egyébként esedékes gazdasági bizottsági ülést a kórházban később fogják kezdeni.

A tanú ugyanezen nyilatkozata szerint, miután ő beért a munkahelyére, lement a kórház jogszáchoz, majd amikor visszatért az irodájába, 8 óra 45-kor, **vádlott neve** közölte vele, hogy a szokásos keddi gyűlést 9.30-ra hívja vissza. A tanú a 2013. május 27-i vallomása szerint a keddi gazdasági vezetői értekezlet általában 8 órakor szoktak kezdődni, de emlékezete szerint a vádlott előző nap említette neki, hogy az értekezlet később fog kezdődni, mert lesz egy kódkarbantartó bizottsági ülés azon a napon. A tanú ezen kihallgatása alkalmával pontosította az előző nyilatkozatát, mely szerint a kórházban a gazdasági vezetői értekezlet 10 óra 30-kor kezdődött.

A tanú a tárgyaláson fenntartotta azt, hogy **vádlott neve** március 12-ét megelőző napon közölte vele, hogy másnap később fog bejönni, ezért úgy döntött, hogy elmegy intézni hozzátartozója okmányait az ... kerületi Okmányirodában, ezért nem a szokásos 7.30-kor, hanem 8.30 óra körüli időpontban ért be a munkahelyére. A bíróság ezen nyilatkozatára egyébként megkereste az ... ker. Kormányhivatalt, melynek válasza szerint (25. alszám) **személy10** 2013. április 15-én kereste fel őket meghatalmazottként okmányok pótlása végett. A tanú a következő tárgyaláson erre úgy nyilatkozott, hogy ő március 12-én csupán információért ment be az okmányirodába, de hogy erről először miért nem tett említést, érdemi választ adni nem tudott. Ez viszont a bíróság számára kétséges tette, hogy a tanú pontosan mire is emlékezett, befolyásolta-e valami az emlékezetét.

Ugyanakkor a tanú abban határozott volt, hogy **vádlott neve** előző napon közölte, hogy aznap később fog bemenni, és ezzel indokolta azt, hogy ő is azért ment be később a munkahelyére. A vádlott ezen tájékoztatása viszont ellentmondásban van saját nyilatkozatával, miszerint előző nap délután ő arról döntött, hogy nemhogy később, hanem jóval korábban fog bemenni a munkahelyére. **személy10** és **személy11**, aki az ápolási igazgató titkárnője, egybehangzóan nyilatkoztak arról, hogy **vádlott neve** általában 7.15-7.30 körül szokott beérkezni. Így a vádlott azon állítása, hogy ő aznap 6 óra 30 körül már a munkahelyén volt, rendkívülinek tekinthető, ami ugyanakkor nem egyezik azzal az előző napi nyilatkozatával, hogy aznap később kívánt kezdeni. Bár **személy10** első nyomozati vallomása szerint 8 óra 45-kor látta **vádlott nevet** a szobájában, amikor a jogásztól visszament, a későbbi vallomásában arra hivatkozott, hogy mivel aznap később kezdett egy órával, minden időpont csúszott, és ezért első meghallgatásában tévesen jelölte meg a gazdasági vezetői értekezlet 9.30-as időpontját, mivel az valójában 10.30-kor kezdődött. **személy11**, akinek szobája a főigazgatói és az ápolási igazgatói szoba között helyezkedik el, 10 óra 30 körül látta először **vádlott nevet**, aki ekkor érkezett az ő szobáján keresztül a saját szobájába. A tanú egyébként elmondta, hogy a kérdéses napon is a szokásos 7.15-7.30 között ért be a munkahelyére, teát főzött, amit tálcán bevitt a főigazgató szobájába, azonban ott **vádlott nevet** nem látta.

A kórház a kórházi alkalmazottakkal másnap - amikor **vádlott neve** már őrizetben volt - egy kérdőívet töltetett ki (nyom. ir. 1311. old.), hogy ki mikor látta a kórház vezetőit március 12-én. Ezen kérdőív adataiból, valamint a tanúmeghallgatásokból sem lehetett megállapítani azt, hogy a vádlott 6.30 órától kezdve körülbelül 9 óráig, az épületben tartózkodott volna.

személy12, aki a **cím4.** sz. alatti bejáratánál kezelte a liftet, a kérdőíven nem tüntette fel, hogy aznap találkozott volna a főigazgatóval. A tárgyaláson azonban úgy nyilatkozott, bár nem nézte meg az óráját, 8 óra körül találkozott az igazgatóval, aki a **cím3** irányába haladt az átjáró folyosón. A tanú azért nem, jelölte be a kérdőíven a találkozást, mert azt nem vette komolyan, amire azonban elfogadható magyarázatot nem tudott adni.

személy13, aki karbantartóként dolgozik a kórházban, nyomozati vallomásában (nyom. ir. 583. old.) úgy nyilatkozott, hogy 9 óra körül látta a vádlottat, amint a ... portán jött be az épületbe egy fehér galléros pulóverben kabát nélkül, és fehér köpeny sem volt rajta, amiben egyébként soha nem látta őt. A tanú a 9 órás időpontot ahhoz kötötte, hogy az egyik professzor ajtajának a zárját kellett lecserélje, mely professzor elég fontos ember ahhoz, hogy a zárcserével ne késsen. Így fél 9 körül indult el a karbantartó műhelyből, 5-10 perc alatt ért át a ... portára, kb. 9 óra körül végzett a zárcserével, és utána találkozott a vádlottal. A tárgyaláson ezzel szemben azt állította, hogy a zárcsere előtt találkozott **vádlottal**, azonban arra nézve nem tudott nyilatkozni, hogy a nyomozás során miért

mondott mást. A tanú egyébként 2013. március 14-én **személy14nek**, a műszaki osztály vezetőjének kérésére egy nyilatkozatot írt, mely szerint március 12-én a 21-es lift előtt, ahol **személy15** liftkezelővel beszélgetett, találkoztak fél 9 és 9 között **vádlottal**.

személy15 a kérdéses kérdőíven nem jelölte be, hogy aznap találkozott volna a vádlottal, aki a tárgyaláson is megerősítette, hogy március 12-én nem látta a főigazgató urat. **személy14** a tárgyaláson elmondta, hogy **személy13** megemlítette neki, hogy miután a zárat lecserélte a kérdéses professzornál, utána találkozott **vádlottal**. A tanú szerint **személy13** azt mondta, hogy a zárat 8 óra körül kezdte el szerelni.

A bíróság ez utóbbi tanú és **személy15** vallomására tekintettel **személy13** azon nyilatkozatát, hogy a zárszerelés előtt találkozott **vádlottal**, nem fogadta el. A tanú nyomozás során pontosan megjelölte, hogy miért tudta meghatározni a munkakezdést - a professzor fontossága miatt - és a műszaki osztály vezetőjének is a zárcsere utáni találkozásról tett említést. Ugyanakkor kétséges, hogy valóban találkozott-e a vádlottal, amikor **személy15** ilyen találkozást nem látott. A takarítók, liftkezelők vallomásaiból megállapítható, hogy nem gyakran találkoztak a kórház főigazgatójával, így ilyen találkozást jobban meg tudtak jegyezni. Megjegyzendő, ha és amennyiben **személy13** a zárcserét követően, ami 9 óra körül lehetett, találkozott is a vádlottal, az nem zárja ki, hogy a ő követte volna el a terhére rótt bűncselekményt, hiszen a fentebb részletezettek szerint a bűncselekmény elkövetésével 8 óra 30-ig bőven volt ideje végezni.

Itt jegyzi meg a bíróság, hogy a kórház és a ... utca közötti távolság nem egészen 2 km. Ez gyalogosan 25 perc alatt megtehető. A vádlott sportos ember, kerékpározik, maratont fut. Ebből viszont következik, hogy 2 km-es táv megtételéhez 10-12 perc futva bőven elegendő neki.

A kihallgatott többi tanú sem igazolta azt, hogy a vádlott 6 óra 30 és 9 óra utáni időpont között az épületben tartózkodott volna. **személy16**, az üzemeltetési és ellátási osztály vezetője elmondta, hogy március 12-én nem a szokott időpontban kezdődött az értekezlet, hanem 10 és 11 óra között, és ő akkor találkozott először aznap a főigazgatóval. Elmondta a tanú, hogy a **cím3** sz. alatti portást, **személy17et** megkérte, ahogy ez többször elő szokott fordulni az értekezletek napjain, hogy szóljon neki, ha megérkezett a főigazgató, de aznap ilyen értesítést nem kapott. **személy17** elmondta, hogy ő 6 és 6.15 között szokott beérni a munkahelyére, az igazgató pedig 7.30-8 óra között. Aznap azonban 10 óra 30-kor látta az igazgatót. A tanú elmondta, hogy az igazgatónak van kulcsa a kapuhoz, de az épületbe egy hátsó bejáraton egy alagsori folyosón keresztül is be lehet jutni, és az is előfordulhat, hogy azért nem látja a bejövőt, mert éppen nem tartózkodik a portán.

Tanúként hallgatta meg a bíróság **személy18** takarítónőt. A tanú a kérdéses kérdőíven **vádlottal** való találkozást 8 és 9 óra, illetve 11 és 12 óra közötti időre tette. A 2013. április 5-i tanúvallomásában (nyom. ir. 635. old.) arról tett említést, hogy **vádlott neve** 10 óra körül látta az ... emeleten. A tárgyaláson ezt a vallomását fenntartotta azzal, hogy csak egyszer találkoztak aznap, arra nézve azonban nem tudott nyilatkozni, hogy miért két időpontot jelölt meg a kérdőíven, ami el is tért a tárgyalási vallomásától.

személy19, akinek a vallomását a bíróság a tárgyaláson felolvasta, a nyomozás során (nyom. ir. 559. old.) elmondta, hogy március 12-én nem találkozott **vádlottal**.

személy20 vallomásában (nyom. ir. 659. old.) elmondta, hogy fél 10 és 10 óra között az alagsorban találkozott a vádlottal, aki éppen telefonált, és megkérdezte tőle, hogy minden rendben van-e a vizesblokkal, illetve a világítással. A tanú ezt azért jegyezte meg, mert korábban soha nem fordult elő, hogy tőle bármit is kérdezett volna a főigazgató.

személy21 vallomásában (nyom. ir. 715. old.) előadta, hogy 9 és fél 10 között látta a főigazgatót az alagsorban.

személy22 vallomása szerint (nyom. ir. 781. old.) 9.30 és 10.00 óra között találkozott a vádlottal az **cím5.** alatti épület alagsorában.

személy23 emlékezete szerint (nyom. ir. 3/115. old.) 9 és 9.30 között látta aznap először **vádlott nevet** az értekezleten, melynek időpontja később volt a szokásosnál, de ennek az okát nem tudta.

személy24 ugyancsak az értekezleten találkozott először a vádlottal, ahogy **személy25** is. E tanú szerint az értekezlet 11 óra körül kezdődött. A tanú elmondta, hogy ő 10 óra 50 körül ment át a főigazgatóhoz, amikor is **személy11** közölte, hogy a főigazgató még nincs bent. Ezután ő lement a jogászhoz, ott találkozott **személy26al**, majd ezt követően kezdődött az értekezlet. E tanú vallomása egyébként megkérdőjelezi **személy10** vallomását a tekintetben, hogy ő 8 óra 45-kor, amikor a jogásztól visszaérkezett, találkozott volna a vádlottal.

Ha figyelembe vesszük **személy10** azon nyilatkozatát, hogy az aznapi egy órával későbbi munkakezdése miatt, tudatában minden egy órát elcsúszott, akkor ő nem is lehetett 8.45 előtt a jogásznál, mert **személy25** vallomása szerint, amikor ő a jogásznál találkozott **személy26al**, utána nyomban kezdődött a vezetői értekezlet. Ez pedig, ha pontos időpontját nem is lehetett megállapítani a tanúvallomások eltérő voltára tekintettel, az minden bizonnyal 9 óra 30 után lehetett.

személy27, a vádlott apósa előadta, hogy ő aznap fél 7 előtt ment az **kórház1be** egy

vizsgálatra, amelyről egy igazolást is becsatolt (nyom. ir. 3/173. old.). Ebből az állapítható meg, hogy 6 óra 29-kor került az ambulancián felvételre. A tanú előadta, hogy miközben ment a kórházba, a kórházi parkolóban látta a vejének a gépkocsiját. E meg nem cáfolható tanúvallomásból következően a vádlott 6 óra 30 előtt beérkezett a kórházba, de hogy ott a 9 óra 30 utáni értekezlet kezdeti időpontjáig mindvégig benn tartózkodott volna, semmilyen bizonyíték nem merült fel, mivel a vádlott nem tudott olyan tanút megjelölni, aki a bűncselekmény elkövetésének időpontjában, vagyis 7 óra 36 és 8 óra 30 között őt az épületben látta volna.

A vádlott védekezésével kapcsolatban feltűnő, hogy sem előző nap, sem március 12-én senkinek sem említette az épületbejárást, annak ellenére, hogy a keddi értekezlet gazdasági értekezlet volt, amelyen a gazdasági és a műszaki vezetők is részt vettek. A tanúként kihallgatott **személy14**, aki a kórház műszaki osztályának vezetője volt, elmondta, hogy a kórház tulajdonosainak szándékában állt a kórház teljes stratégiai rekonstrukciója, így az elképzelések is megvoltak már arra, hogy milyen változtatásokra van szükség. 2012-től 2013. év elejéig készítették a koncepciót, amely március 12-ére már írott formában is megvolt, mind a terv műszaki része, mind a pénzügyi-gazdasági része. A tanú elmondta, hogy március 13-ára tervezték a koncepcióval kapcsolatos megbeszélést, és a március 12-én megtartott gazdasági bizottsági ülésen egyeztettek a másnapi megbeszélésről. Így még inkább szembetűnő, hogy **vádlott neve**, amikor konkrétan felmerül a kórház rekonstrukciója, meg sem említi, hogy ezzel összefüggésben a kora reggeli órákban több órás bejárást tartott a kórház területén.

A bejárással kapcsolatban további kétségei támadtak a bíróságnak, hiszen a vádlott saját elmondása szerint mindezt úgy tette, hogy sem tervrajzok, sem kulcsok nem voltak nála, ha olyan helyiséget talált, ami zárva volt, akkor oda nem ment be. További kétséget támaszt, hogy ha a rekonstrukcióval kapcsolatban különböző egységek különböző feladatokat végeznek el, pl. műszaki, pénzügyi tervezést, akkor a bejárást miért egyedül végezte el **vádlott neve**, és miért nem már az elkészült tervek birtokában, az azzal foglalkozó vezetőkkel, személyekkel.

Megjegyzendő, hogy a **kórház1** több épületből álló, kiterjedt, több utcára nyíló épületlabirintus. Természetesen lehet úgy mozogni, hogy senkivel ne találkozzon valaki, de így lehetőség van arra is, hogy olyan helyen hagyja el valaki az épületkomplexumot, és térjen oda vissza, ahol úgyszintén nem látják őt meg.

A vádlott a kórházban való tartózkodását alá kívánta támasztani azzal, hogy mobiltelefonja GPS koordinátáiból megállapítható, hogy ő 6 óra 30-tól mindvégig a kórház területén tartózkodott, azt nem hagyta el.

A nyomozás során ezzel kapcsolatban igazságügyi szakértőt vontak be, akivel 2015. március 18-án szemle megtartására került sor (nyom. ir. 3/383. old.). A szakértő a vádlott telefonjában szereplő adatok alapján megállapította, hogy a vádlott telefonja március 12-én 7 óra és 10 óra között a ... úton tartózkodott. A ... utcához legközelebbi tartózkodása a telefonnak 05.22 perckor volt. **szakértő4** szakértő ugyanakkor a tárgyaláson előadta, hogy ennél részletesebb megállapítás nem adható, tehát azt nem lehetett megállapítani, hogy a telefon mozgásban volt-e, vagy egy helyben volt. A szakvéleményhez becsatolt térképből megállapítható, hogy a telefon a ... út környékén egymástól eltérő bázisállomásokra jelentkezett fel, a szakértő ennek ellenére fenntartotta az előző megállapítását. Ezt egyébként megerősíti az, hogy 10 óra 38 perckor **vádlott neve** telefonja a ... jelentkezik fel, annak ellenére, hogy mind a vádlott, mind vélhetően a telefonja minden bizonnyal a ... úton tartózkodott, mivel akkor már tartott a vezetői értekezlet. A szakértő ezzel kapcsolatban elmondta, hogy a wifi hálózat elég pontatlan, és előfordulhat, hogy pár másodpercre egy másik helyet jelöl meg, vagyis másik bázisállomásra jelentkezik fel a telefon.

A vádlott telefonja híváslistájának elemzéséből (nyom. ir. 1291. old.) az volt megállapítható, hogy 05 óra 20-kor a ... utca környékén tartózkodott, 05 óra 25-kor a ... úton, továbbá 09 óra 34-kor és 09 óra 55-kor ugyancsak a ... úton, ugyanis akkor érkezett egy-egy hívás a vádlott mobiltelefonjára.

Mindebből következően csupán azt lehetett megállapítani, hogy 05 óra 25-kor a vádlott már a munkahelyén tartózkodott, és ugyanott tartózkodott 9 óra 34 perckor is. Ez azonban nem bizonyíték arra, hogy e két időpont között, telefonját hátrahagyva, a kórház területét ne hagyta volna el.

A vádlott munkahelyén lévő notebook tekintetében informatikai szakértő kirendelésére is sor került. Az informatikai szakértő a notebook vizsgálata alapján (nyom. ir. 1241. old.) megállapította, hogy a notebook március 12-én 6:29:52 és 16:11:29 közötti időpontban bekapcsolt állapotban volt. Kiegészítő szakvéleményében (nyom. ir. 3/291. old.) a szakértő megállapította, hogy a notebook március 11-én 12:38:19-től alvó üzemmódban volt, és március 12-én 05:29:50-kor visszatért az alvó üzemmódból.

szakértő5 eseti szakértő a tárgyaláson elmondta, hogy ez utóbbi négy módon következhet be, amely közül 3 mód a notebookhoz való fizikai közelséget feltételez, a negyedik mód viszont olyan ütemezett feladat megadásával végezhető el, amely fizikai közelséget nem igényel. A szakértő azt is megállapította, hogy 08:30:34-kor a notebookkal meglátogatták a **internetes közösségi oldal1** oldalt, és létrejött egy elektronikus leveleket tároló fájl is. A **internetes közösségi oldal1** oldallal történő kommunikáció vagy egy fájl lementése lehet automatikus is, pl. időzített feladat lefutása esetén, amelynek keletkezését és idejét nem lehet megállapítani.

A szakértő a tárgyaláson ezt a vallomását fenntartotta azzal, hogy kétséget kizáróan nem lehet megállapítani, hogy a notebook mitől éledt fel az alvó üzemmódból, és erre a notebook utólagos vizsgálata alapján sem adható válasz.

Ebből viszont a bíróság számára az a következtetés vonható le, hogy a notebook alvó üzemmódból való 08:30:34-kor történő feléledése kétséget kizáróan nem bizonyítja, hogy **vádlt neve** ebben az időpontban az irodájában tartózkodott volna, annál is inkább, mert az ott tartózkodását továbbra sem látta senki, így az előszobájában dolgozó **személy11** sem. Ugyanakkor az informatikai szakértő a vádlott azon védekezését megcáfolta, hogy ő a kórházba beérve 7 óráig, míg el nem indult a bejárásra, internetes oldalakat látogatott meg, e-maileket töltött le, és közösségi oldalra látogatott.

Egyértelmű jogelv, hogy a terhelt nem kötelezhető az ártatlanságának a bizonyítására. A bűnösség bizonyítása a vádhatóságot terheli. Jelen esetben a bíróság megítélése szerint a vádhatóság által felsorakoztatott bizonyítékok alapján a vádlott büntetőjogi felelőssége kétséget kizáróan megállapítható volt. A rendelkezésre álló elsősorban valóban közvetett bizonyítékok olyan zárt láncot alkottak, amelyeket a vádlott által védekezésként előadottak nem szakítottak meg, mert nem tudtak megszakítani, ugyanis a vádlott nem tudott olyan bizonyítékot megjelölni, amely egyértelműen megcáfolta volna a terhére szóló bizonyíték-láncolatot.

Önmagában az a körülmény, hogy a helyszínen nem találták meg a vádlott ujjlenyomatát (nyom. ir. 1153., 1163. old.), nem szól a vádlott javára, hiszen a **személy1** elmondása szerint kesztyűben volt.

Ugyancsak nem zárja ki a vádlott büntetőjogi felelősségét, de azt nem is erősíti meg, hogy a DNS vizsgálat alapján a helyszínen talált szürke színű zsinóron nem sikerült kimutatni sem a vádlott, sem a **személy1** DNS tulajdonságát (nyom. ir. 1197., 3/281. old.). A szakértő egyébként megállapította, hogy egyedi azonosításra alkalmatlan biológiai anyagmaradványokat detektáltak, amelyek DNS tulajdonságai között a vádlottnál megfigyelt DNS tulajdonságok is megfigyelhetők voltak. Az alacsony kópiaszámú minták jellegére figyelemmel, kétséget kizáróan nem volt bizonyítható, de nem is volt kizárható, hogy a vizsgált zsinórral a **személy1** kontaktusba került. A zsinóron észlelt csekély mennyiségű DNS-sel rendelkező szőrképletek DNS tulajdonságai eltértek mind a vádlott, mind a **személy1** DNS tulajdonságaitól.

A **személy1** táskájáról, kabátjáról, illetve nadrágjáról és ahhoz tartozó övről úgyszintén nem sikerült egyedi azonosításra alkalmas DNS mintát kimutatni (nyom. ir. 3/301., 3/311. old.).

A vádlott által használt gépkocsiból lefoglalt ... Injekt orvosi fecskendő DNS vizsgálata alapján (nyom. ir. 1179. old.) megállapították, hogy az orvosi fecskendőről biztosított mintában emberi eredetű, csekély mennyiségű, egyedi azonosításra alkalmatlan biológiai anyagmaradványt találtak, melynek DNS tulajdonságai eltérnek a **személy1** DNS tulajdonságaitól.

A szakértő megállapította, hogy az alacsony kópiaszámú minták jellegére kétséget kizáróan nem bizonyítható, de nem is zárható ki, hogy a fecskendővel a **személy1** kontaktusba került. Ezen szakértői vélemény ugyancsak nem zárja ki a vádlott büntetőjogi felelősségét, de természetesen nem is erősíti azt meg. A DNS minta akkor szolgálhat kétséget kizáró bizonyítékkal, ha közel száz százalékos bizonyossággal egyedi azonosításra alkalmas, illetve ha közel száz százalékos bizonyossággal kizáró eredményt hoz. Tekintettel arra, hogy jelen ügyben vizsgált DNS minták egyik eredménnyel sem jártak, így a bíróság azt sem a vádlott terhére, sem a vádlott javára értékelni nem tudta.

A **személy1**ől elvitt telefontal összefüggésben a nyomozás során megállapítást nyert, hogy azt **személy28** a békásmegyeri piacon egy ismeretlen személytől megvásárolta (nyom. ir. 929-937. old.). **személy28** a telefont értékesítőről érdemi nyilatkozatot adni nem tudott, ami önmagában nem zárja ki a vádlott büntetőjogi felelősségét, hiszen arra semmilyen adat nem állt rendelkezésre, hogy hogyan juthatott az ismeretlen eladó a telefon birtokába.

Összességében a fenti bizonyítékok mérlegelésével a bíróság kétséget kizáróan bizonyítottanak találta, hogy a vádlott a terhére rótt bűncselekményt elkövette.

Minősítés

Az így megállapított tényállás alapján a bíróság **vádlott nevévadlottat bűnösnek mondta ki** a Btk. 164. § (1) bekezdésébe ütköző és a (6) bekezdés a) pontjának II. fordulata, valamint a d) pontja szerint minősülő aljas célból, maradandó fogyatékoságot és súlyos egészségromlást okozó testi sértés büntetében. és a Btk. 366. § (1) bekezdés b) pontjába ütköző kifosztás büntetében.

A bíróság az ügyészi vádtól eltérően a cselekményt nem értékelte életveszélyt okozó testi sértésként. Az orvossalakértői vélemény, illetve **szakértő6** szakértő tárgyalási vallomása alapján az volt megállapítható, hogy a **személy1**nél a lúg maró hatása eredményeként égési sokk nem következett be, mely égési sokk egyébként életveszélyes állapotnak tekinthető, reális lehetősége van annak, hogy a sérült személy a sokk következtében elhalálozik. Égési sokk hiányában az életveszélyt az eredményezte volna, ha a **személy1**nél fertőzés következik be, amely azonban nem nyomban, hanem napok alatt

alakul ki. Ilyen fertőzés a **személy1**nél nyilvánvalóan a szakszerű orvosi ellátásnak köszönhetően is, nem következett be, de a fertőzés miatti életveszélyes állapot kialakulása egy 8 napon belül gyógyuló sérülés esetén is fennállhat.

Ugyanakkor az életveszélyt okozó testi sértésnél az elkövető szándékát is vizsgálni kell, vagyis azt, hogy az elkövető szándéka, ha nem is egyenesen, de eshetőlegesen, az életveszély okozására irányult-e. A bíróság ezt nem látta megállapíthatónak, és ezzel ellentétes irányba hat, hogy a lúggal való leöntést követően a vádlott a **személy1**et vízzel, majd kamillateával lemosta, ami a szakértői véleményre is figyelemmel, némiképp csökkentette a lúg maró hatását, és őt nyugalmi állapotban, betakarva, a kanapéra fektetve hagyta.

Így a bíróság a vádlott cselekményét maradandó fogyatékoságot és súlyos egészségromlást okozottnak minősítette. Az orvosszakértői véleményekből és a szakértő meghallgatásából maradandó fogyatékoság nem csak esztétikai szempontból, hanem funkcionálisan is megállapítható, hiszen azon túlmenően, hogy a nemi szerv funkciója súlyos mértékben korlátozottá vált, és a szexuális élet is véglegesen korlátozott lett, a hüvelyben is keletkeztek olyan sérülések, amelyek a kialakult anatómiai viszonyok miatt nem is vizsgálhatóak. A **személy1** számos műtéten esett át az elmúlt évek során, így nála az okozott sérülés súlyos egészségromlással is járt.

Itt jegyzi meg a bíróság, hogy a vádlott égési terápiával foglalkozó gyakorló orvos is. Nyilván tisztában volt azzal, hogy a savnak és a lúgnak milyen eltérő hatása van az égési sérülések okozása során. A lúgmarás következtében az ártalom elszენvedését követően időben elhúzódó jelleggel még szakszerűen kezdeményezett égés-sebészeti beavatkozás esetében is a seb fokozatos kimélyülését lehet tapasztalni. A savmarásnak inkább felszínen jelentkező hatása van. Egyrészt ezen ismeretekhez szakértelem kell, másrészt a köznapi forgalomban inkább sav, mint lúg az, ami könnyen beszerezhető. Ezen szakértelem alapján is megállapítható, hogy a vádlott szándéka olyan sérülés okozására irányult, amely maradandó károsodással jár, a test olyan területén, ami a nőiséggel, a nemiséggel van összefüggésben. A **személy1** szakított a vádlottal, mely szakítást a vádlott nem tudta feldolgozni, amit bizonyítanak a **személy1**nek küldött e-mailek is. A vádlott olyan testtájékon **sértette** meg a **személy1**et, amelyből arra lehet következtetni, hogy „ha velem nem, akkor mással sem” cél vezérelte a vádlottat az elkövetés során. Ezért a bíróság aljas célból is elkövetettnek minősítette a vádlott testi épség elleni cselekményét. A bíróság nem észlelte azt, hogy a vádlottat a féltékenység motiválta volna, hiszen a szakítást követően eltelt közel fél év, a vádlott új kapcsolatot alakított ki, ennek ellenére valószínűleg meg a cselekményét, miután férfiúi hiúságában megsértve érezte magát.

Ugyanakkor a vádlott egy erőszakos vagyon elleni bűncselekményt is elkövetett azzal,

hogy az általa alkalmazott erőszak hatása alatt álló **személytől** ingóságokat vitt el. Mint fent a bíróság említette, ez a cselekmény csupán leplezéséül szolgált az élet és testi épség elleni cselekményének, de ettől függetlenül az erőszakos vagyon elleni bűncselekmény a terhére megállapítható volt.

A bíróság a bűncselekmény minősítésénél a Btk. 2. § (2) bekezdésére figyelemmel az elbíráláskori törvényt alkalmazta, tekintettel arra, hogy a jelenleg hatályos törvény a feltételes szabadság legkorábbi időpontjának meghatározásakor enyhébb elbírálást eredményez, mint az elkövetéskor hatályban volt törvény.

Büntetés kiszabása

A bíróság a vádlott javára enyhítő körülményként értékelte büntetlen előéletét, és azt, hogy összesen 5 gyermek eltartásáról köteles gondoskodni, továbbá a 3 éves időmúlást.

Ezzel szemben súlyosító körülményként értékelte, hogy a testi épség elleni bűncselekménye többszörösen is minősül, hogy cselekményét olyan személy sérelmére követte el, akihez korábban érzelmileg kötődött, továbbá, hogy cselekményét az orvosi hivatása során megszerzett tudását felhasználva, orvosi esküjével, mely az élet és testi épség gyógyítására, védelmére vonatkozik, ellentétesen valósította meg, valamint a maradandó fogyatékoságon belül is annak súlyos fokát és a cselekmény brutalitását.

Az ilyen bűnösségi körülmények alapján a bíróság a vádlottal szemben a Btk. 81. § (1) (2) és (3) bekezdése alapján halmazati büntetést szabott ki, és őt cselekménye és személyisége társadalomra veszélyességéhez igazodó tartamú szabadságvesztésre ítélte, melyet a Btk. 37. § (2) bekezdés a) pontja alapján börtönben kell végrehajtani.

A vádlott a szabadságvesztésből a Btk. 38. § (2) bekezdés a) pontja alapján annak kétharmad része letöltését követő napon bocsátható legkorábban feltételes szabadságra.

A vádlott nem méltó a közügyek gyakorlására, ezért attól a bíróság a Btk. 61. és 60. §-a alapján meghatározott időre eltiltotta.

Mint fent a bíróság már részletezte, a vádlott a bűncselekményt orvosi foglalkozásának felhasználásával, szándékosan követte el. Ezért a bíróság a bíróság a Btk. 52. § (1) bekezdés b) pontja és a Btk. 53. §-a alapján az orvosi foglalkozás gyakorlásától meghatározott időre eltiltotta.

A bíróság az előzetes fogvatartásban töltött időt a Btk. 92. § (1) és (2) bekezdése alapján

a kiszabott szabadságvesztésbe beszámítani rendelte.

Az elkövetéshez használt injekciós tűt a Btk. 72. § (1) a) pontja alapján elkobozta, míg a többi bűnjelről a Btk. 155. § (1) (2) és (8) bekezdése alapján rendelkezett.

A bűnösnek kimondott vádlottak a Be. 338. § (1) bekezdése alapján kötelezte a felmerült bűnügyi költség viselésére.

Budapest, 2016. május 4.

Dr. Mikó Gergely sk.
a tanács elnöke

Dr. Endrefi Istvánné sk.
ülnök

Székely Katalin sk.
ülnök

A kiadmány hitelül: